

БЪЛГАРИЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ИНТЕРЕСИ.

Годишната цена предплатена е: у Цариградъ 150 гр. кайме, а вънъ отъ Цариграда 180 гр. кайме. Мѣсячната заплата предплатена е: у Цариградъ 15 гр. кайме, а вънъ отъ Цариграда 20 гр. кайме. Единъ годишъ листъ 4 гр. а единъ мѣсяцъ 2 гр.

УПРАВИТЕЛЪ И ИЗДАТЕЛЪ ДРАГАНЪ ЦАКОВЪ.

ЦАРИГРАДЪ 1859 НОЕМВРІЯ 14.

ГОДИНА 1

у Котелъ Свѣтъ Димитровъ
» Елрене
» Джулия Савриловъ Петровъ
» Савриловъ Бр. Х. Герозинъ
» Душанъ им. Янчевъ
» Вилимъ Х. Т. Цанковъ
» Хаския Христовъ Чорбаджинъ
» Ловечъ Янко Христовъ
» Праца
» Юстинианъ Доя. Цв. Христовъ
» Велестъ Т. Никополю
» Созунъ К. Държезовъ
» Санджево Чиньо Радковъ
» Вулакъ Янчо Райковъ
» Сантовъ Н. Д. Станчоу
» Русе Петаръ Зигтовъ
» Гюргено Бр. М. и А. Аврамовичъ
» Ибрахимъ М. Поповичъ
» Галацъ Бр. Добровичъ
» Варна Бр. Георгиевичъ
» Букурещъ Илиячо Милчовъ
» Тулча Г. Д. Карловски
» Пезантъ Г. Поповъ

Писма които се отнасятъ до редакцията, подаватъ се до Драганъ Цанковъ. Листа у които стои подписката, отговарятъ за Вѣстникъ. Нищо не се издава за каквото се вѣстни въ БЪЛГАРИЯ.

иниятъ Бурмовъ и лъжливиятъ Исидоръ.

Питатъ ни защо неблагоизволява да отговаряме на Габровския лъвъ, г. бурмовъ. Причината е проста. Тя е че Г. бурмовъ не е нито богословие, нито Исторія, много други вещества връхъ той ся явава твърдъ способенъ въ своята работа, то ся знае, които нищо не-

дѣйствиелно г. бурмовъ дѣ е научилъ наприимъ богословіята или не? Въ Руссія. Нъ въ Руссія можель да учи богословскити и нескити курсове? Да, ние ся съгласили самоволно че въ Руссія може да изучи геометрія, геологія, идрогидро и други някои отъ тоя видъ. Лкото за богословскити историти дери и философскити курто е съвсѣмъ невъзможно, и то много причини познати отъ гюинги, както Палаузовъ. На богословскити и на историческити курсове въ Руссія само нито съществуватъ.

Като Г. Бурмовъ не е научилъ въ Руссія нито богословіята нито исторіята, а като е нямалъ врѣмя да илнѣи въ Габрове, защото ителски занимаия слѣдва че, ако се да му отговаряме требаше преобърнемъ нашиятъ вѣстникъ или щимъ богословски и историческо-роци. Прочее, явно е че ние не да преобърнимъ тѣхъ нашиятъ вѣстникъ.

Ако и да нещемъ да наложимъ преобръщане на нашиятъ вѣстникъ и това за да извадимъ на свѣтъ на неученность на г. Бурмова, оные ще ся мѣнимъ да изяснимъ наши читатели какво да мислятъ историческити познания съ които набава читателити на нашиятъ вѣстникъ.

Предъ малко сякой знай, ние наѣме толко членове връхъ грцпатріархія. Ние не сме свършили нъ сячко което казахме, съ дожити и оригинали въ ръцѣти, допа сякой доброволенъ чловѣкъ ръцкитъ патріархъ не е истиненъ, а израженіето на папа Нидо Великиятъ Бориса.

Какво прави сега минимиятъ Габровскити богословъ? Той притича до

минимиятъ Исидора за да докаже че папиги не сж наследници на Св. Петра какго грцкити патріарси сж лъжлив патріарси.

Минимиятъ богословъ отива по натакъ. Като неспай че Фотій въ едно писмо, твърде достоварно, отправено до Папа св. Никола 1. нарича св. Петра *вѣрховній* (κροφίος) или *началникъ на Апостолити*, види ся че иска да разумѣе че това вярване е измислено отъ лъжливиятъ Исидора.

Нъ има още повече, не само Г. Бурмовъ не знай богословіята, нито Исторіята нъ още той си запушва уши когато отива на черкова на празникъ на папа св. Силвестрія. 2 Январія. Грцкити пѣятъ на св. Силвестровъ празникъ наприимъ слѣдуюти думи: « О пресвѣтый Силвестре, ты който обогати сѣдалището на *вѣрховиятъ на Апостолити* » (гладъ у Миней 2 ян.).

Споредъ тѣхъ думи Г. Бурмовъ ще има ли доста добровѣріе за да ся съгласи че св. Петръ е папистия началникъ на Апостолити? Истинна да кажимъ ние не вярваме. И ние мислимъ че вѣсто да исповѣда неученностьта си и заблужденіето си, той ще предпочте да казва че лъжливиятъ Исидоръ е измислилъ Грцката литургія и исповѣданіето на вѣрата имъ, само да удовлетвори паписта.

При това, какъ да подложимъ че Г. бурмовъ, истиниятъ бурмовъ, ще има богослужбени книги на Грцкити за нѣщо, той който — има за нищо Евангеліето, когато тая божественна книга говори другоиче отъ него.

Евангеліето ни говори че апостолити были сички събрали и притова, Исусъ Христосъ рече на ЕДИНЪ САМО отъ тяхъ: « Ще ти дамъ па (ТЕБЪ) ключовети на царството небесно ... » и още « Ниси, (ты) овца моя »

Не само единъ чловѣкъ, който знай богословіята и исторіята, нъ едно дѣте което знай малко нѣщо отъ граматика и което може да отличава мъжкитъ родъ отъ женскитъ, ще намѣри въ Исусъ Христовити думи за св. Петра едно отличіе между него и Апостолити, както има отличіе между единъ Български овчаръ и овцети му. Нъ за Г. Бурмовъ, истиниятъ Бурмовъ, това не

значи нищо. Прочее отъ гдѣ произлиза това? Габровскити чорбаджинъ ще благоизволятъ ли да ни кажатъ да ли Г. Бурмовъ си е изгубилъ умътъ!

Колкото за лъжливиятъ Исидора за когото истиниятъ Бурмовъ говори, види ся че той е нямалъ умътъ си по несмутенъ отъ истиниятъ Бурмовъ. Ето дѣйствиелно съ кой начинъ единъ прочутъ биографъ оцѣнява стойността на списаніето му или по добръ па сборникъ му отъ канонити и декретацити:

« Неправедно е гдѣто няколко списатели и особито Феброній мислиха че тоя сборникъ причинилъ промѣненія въ іерархіята и благочиніето и увеличилъ началството на папата »

« Защото 1° критичити съгласно вярватъ че тоя издателъ или невѣренъ копистъ живялъ въ 8° столѣтіе; дѣлото му ся позна само въ 700. Признано е че паписта Инокентій I, Григорій Велики, Левъ Велики и маха въ църквата власть по обширна, по твърда, по бляскава отъ мнозина отъ насѣдницити нѣмъ дору и еретичити сж въ това съгласни. Особито Казобонъ ся чудилъ на дѣятелностьта на първосвященството Левово. (exercit. XV ad Annal. Baron). Преди тяхъ и въ първити столѣтія папа св. Климентъ, учевякъ св. Петровъ испраща силни писма до Коринтянити и ги смѣрува за разногласіята които владѣяха между нѣмъ.

« Св. Ирвинъ поучава че треба да ся притича до Римското сѣдалище за апостолскити предаия; и отъ сичкити части на христіанскитъ святъ, най важни подлози ся носятъ въ Римъ. Ако епископити запрещава въ сборити заблужденіята, се отъ Римъ искатъ потвърденіето на декретити си. Ако восточнити епископи искатъ потвърденіето на избиранията на патріарсити си, избиранията на патріарсити сякога сж подчинени на Римското сѣдалище, до което испращатъ исповѣданіето си на вѣрата; и паписта не ги потвърждава когато видятъ че избиранията сж неправилни или исповѣданията на вѣрата недоволни. Св. Атанасъ, Цариградскитъ Павелъ, Анциреиятъ Марцелій, Газскитъ Асклепъ ся отнасятъ до Римъ за рѣшенія които нѣкой сбори изрѣкоха противъ тяхъ; Іуліи I стровша рѣшеніята и туря епископити връхъ сѣдалищата имъ. Инокентій I въздига св. Ивана Златоустъ връхъ Цариградското сѣдалище и унищожява декретътъ който го свади импр. Тогава Исидоръ не бѣше роленъ оме; требаше няколко столѣтія да ся минатъ че тогава да ся роди.

« 2° Ако вярваме прочутиятъ Авва Шмидъ, той дума въ Германската си исторія, която то мисува за народна и власическа книга, че Исидоръ не събралъ Декретацити си за да въздигни папата нъ да отнеми епископити отъ владеніето на митропо-

литити. « Исидоръ, дума той, сѣмъ да нападна и самити сѣдовници на епископити, сир. митрополитити, и ся напачи да унищожитъ власта нѣмъ, за да бждатъ епископити свободни и въ безопасность и туку рѣчи не нарушени. Много ся събироваатъ оныя които сякатъ че намѣреніето му бѣше да въздигни началството на папата. Той ги правеше по годѣми за да направи митрополитити помазки. »

« Преди Шмидъ, Каролъ Блѣсковъ едно ново тълкуване връхъ Исидоровити канони поставилъ бѣше сжщото мнѣніе. Споредъ Блѣска, цѣлата насборителъ на декретацити были да постави въ Маванца единъ митрополитинъ съ патріаршески преимущества, и сичко това чрезъ началството Исуса Христа за да потвърждава подолжити началства въ църковито управленіе; и за да успокои епископити противъ силата на митрополитити той нѣмъ показваше у папата едно безопасно средство да го задръжатъ. [1]

3° Тоя сборникъ, на когото съчинителъ не е познатъ, не ся никога удобри формално отъ Църквата, нито пакъ толко други сборници, направени отъ особити лица. Ето той защо не ся пригѣда отъ близосѣмъ въкове. Кардиналъ Никола де Кюза бѣ първъ който въ 1431, осѣти и показва подложението на тѣхъ декретацити. Сѣмъ него, други католически учени ги познаха съ истиятъ начинъ, щото когато Казвиниетъ Блонделъ направи едно списаніе нарочно за да докажи тоя сборникъ подробно, умному забѣлжиха, че го е много заболяло догдѣ строши една отворена врата. (2)

II

Грцкити дору и Москвитити сж наричатъ православни. Нъ високомыслията имъ за да иматъ тая титла сж толко повече смѣшни колкото повече сж противни на сичкити исторически понятия.

Единъ православенъ Русинъ за брошюрката на когото и другъ пѣтъ говорихме (*), забѣлжава че Русскити църкви сж были най първо православни или за да употребимъ обикновението израженіе на св. Опци, католици сир. подчинени на папата и исповѣдници на ученіето на Апостолското сѣдалище. Доказателства които излага за да потвърди това сж рѣшителни, и слѣдъ като прочите някой брошюрката му невъзможно е да не припознай че схи-

(1) Biogr. Univ. Feller • T. 1—2

(2) Hist. Univ. Roebacher. T. II. p. 316.

(*) La Russie est-elle schismatique?

змът на когото святѣишиятъ Петербургски синодъ управлява дѣланіята е едно дѣло твърдѣ скорошно и въ истото врѣмя противохристѣиско.

Ако тоя православенъ Русинъ и да не го дума отворено, обаче дава на читателъ да разумѣе че причината на днешніятъ схизмъ въ Русіа е опасното вліяніе на Московската църква врѣхъ другити църкви на имперіята.

Ако е тъй, треба да заключимъ че Москва е за Руската имперія като една вярноповѣдна чума, както Цариградъ бѣше едно врѣмя за другити църкви на Долната имперіа.

Ако това забѣлежаніе на тоя паралелъ да ни ся види справедливо, ние сме длъжни обаче да исповѣдаме че Цариградъ въ вѣроисповѣднати си заблужденія, задминува толко повече Московитити колкото повече грѣцкото въображеніе е по плодотворно.

Нѣ има ли въ тая по голяма леснотія която Грѣцти инаха за измысливането на нови ереси съ какво Московитити да паднатъ по доло отъ тяхъ? Не. Напротивъ, въ това смѣстествува една неопровергательна горнотъ за хатъръ на Московитити.

Какъ това? Ереси и схизми като сѣ дѣла сѣщевенно лоши, слѣдва че колкото по малко измыслюватъ тѣя дяволски дѣла, толко повече ся показватъ добри христѣани; слѣдва още, че колкото по малко ся показватъ че сѣ дръжатъ у заблужденіето толко повече ся показватъ че сѣ дръжатъ у Евангелската истинна.

И ако тръгнемъ отъ това начало до какво слѣдствие ще стигнемъ? Ще стигнемъ до това слѣдствие: че никогатъ никой народъ на свѣтагъ не е вразилъ истината и обичалъ лъжата колкото грѣцкіятъ народъ.

Дѣйствително кой другъ народъ измыслювалъ въ развращенното си въображеніе сичкити тѣя погански басни, или подобрь споредъ израженіето на единъ писателъ, кой другъ народъ ся е подигравалъ съ бога колкото грѣцкіятъ? кой другъ народъ е повече правилъ врѣхъ бога смѣшни и безбожни приказки? кой другъ народъ е по развратилъ познаніето на истиниятъ богъ колкото грѣцкіятъ народъ, съ една дума кой другъ народъ е противопологалъ на истиниятъ Богъ, богоче и богини?

Това което рѣкохъе тука ся отпоя на врѣжената предъ Христа. Прочее, Грѣцти каквито сѣ были предъ Христа такива бяха и послѣ. Предъ Исуса Христа, тоя народъ бѣше намѣстилъ богослуженіето на истиниятъ Богъ съ богослуженіето на боговети и богинити. И слѣдъ Христа тѣя истити грѣци противоположиха на православіето безчетнати тѣя ереси за осъжденіето на кѣито ся събираха толко вселенски събори безъ да говорихъ за мѣстнати.

Днесъ, ние глѣдаме че умразата която грѣцти иматъ къмъ папата и къмъ Апостолското сѣдалище е чудно

ищо. Нѣ отъ гдѣ иди чуденіето имъ? Отъ двѣ причини: 1^о защото непознаватъ грѣцти, 2^о защото непознаватъ исторіята.

Грѣцти обичатъ заблужденіето, ересъта, схизмъта, лъжата... много повече отъ здравето ученіе и отъ добродѣтеля.

Нѣ какво ся случи въ исторіята или по добръ въ теченіето на врѣмената? Случи ся че искусни да ся ползватъ отъ сичкити обетоятелства, паптити, като паслѣдници на апостола Петра началникъ на апостолити, случи ся, думаме ние, че паптити сполучиха да събератъ сичкити вселенски събори.

Прочее, какъто го видяхъ въ предніятъ ни брой, сякой отъ вселенскити събори осъди по една нова ересь или по единъ новъ схизмъ измысленъ отъ грѣцти, при това сякой отъ вселенскити събори афоресса и извади изъ диптихити по толко епископъ или Цариградски патриархъ.

Нѣ какво друго ищо е осъждаеніето и афоресваніето на единъ вселенски съборъ, ако не единъ безчестенъ знакъ, приличенъ на знакътъ съ когото Богъ забѣлжи челото на Каина.

Забѣлжени съ тоя начинъ и толко пакти съ единъ безчестенъ знакъ, въ вселенскити събори отъ властѣта на паптити, властъ безъ която споредъ двамата грѣци, Сократа и Соза нима, никой съборъ не можеше да ся отвори, грѣцти не пріеха Христѣански безчестіето си. Напротивъ, прилични на Сатана който реве противъ Бога отъ ада, тѣ реватъ противъ намѣстикътъ Исусъ Христовъ, противъ началникътъ на пастиритити на стадото му, и неудовлетворени да реватъ сами, тѣ бы желали сичкіятъ свѣтъ да сподѣли умразата имъ и звѣростъта имъ.

Цариградския Вѣстникъ Геній Богъ. Българія и Грѣцти Владыци.

Правителството не о успѣло еще до толкостъ изблизно да види и да познѣе що е бывало и що бѣва, що са е вършило и що са върши, въ ираки на фекерския лабиринтъ на тайната дипломатія или, инакъ да ся изразѣ, въ кариказана на патриархатѣ. Отъ България ся човаше гласа само на грѣцкото духовенство, а гласа на тѣпнѣтъ нему наемни патриоты, които говорятъ въ негова смѣсль. Массата на народа не имаше еще едно общо мѣніе, а по образованити измѣжду народа са генехъ, на вѣтувани и оклеветавани отъ туй духовенство, и не имъ са позволявало да говорятъ и пишѣтъ, за да изложѣтъ въ ясность сичкити негови интриги и пещисты замисли, като да може и народа да сознае положеніето си, и правителството да на не гледа вече прѣкъ хроматическата приспа на Грѣцкофенерскити доложенія. Отъ неправедно получены имотъ Грѣцкото духовенство получава нособѣ отъ сѣбѣтъ и въ противность на правителствената политика то прѣтѣснява развитіето на народното самосознаніе.

Авторътъ убо на статіята отъ Търново не мислѣлъ както предполага Г-нъ Б-въ че разгласеніето на злоупотребленіята владышки щѣло да приведе добры слѣдствія: да ся исправѣтъ владышѣтъ, не. То зи то авторъ не бѣлъ бо зна и кадѣ, че да ся заварно сега да са казанъ повърхностно съсъ Грѣцкото духовенство и да са лъжи съ таквити несбыточны надежды. То зи то авторъ о между тѣхъ пораслѣ, добръ ги познава и дълбоко е викиналъ въ тѣхнитъ замисли; на тѣхна служба е изучилъ сичкити тѣхнати завѣтна злоба врѣхъ българския народъ, и не може да са лъже съ надежда за исправаніето имъ. За туй и не е писалъ и не пише съ таквити мисль.

Азъ авторътъ на статіята отъ Търново мислѣлъ съмъ и мислѣлъ че: разгласеніето на владышкити зло

употребенія ще даде на българитѣ да сознаѣтъ въ пълно тѣхното недостоинство, да са оздравѣтъ. Българитѣ наши въ холицето уже между нѣхъ мѣніе за да не ставѣтъ вече слѣпо орудіе на тѣхнитъ въ полза на еллизизма замисли; да имъ не даватъ ни аъ живи ни и стипни подли си съkonto да ся оправдаватъ, тѣй що, злоупотребленіята имъ като оставѣтъ непокрыти да може и силата на Правителството да ги истреби.

Азъ Авторътъ на статіята отъ Търново мислѣлъ съмъ и мислѣлъ че треба да составимъ между българитѣ общо мѣніе за да отблъсваме неправедното самовластіе на Грѣцката Іерархія което опростава народностъта наша; мислѣлъ съмъ и мислѣлъ чрезъ разгласеніето на владышкити злоупотребленія да убѣдимъ Българския православенъ народъ въ истинната че богомерзското тѣхно самоуправство въ черковнитѣ дѣла е що унижава православіето предъ свѣта. Да го знаѣтъ туй православиятъ българинъ и да ся неотчайватъ отъ соблазнительнѣтъ тѣхни приѣмри, за да са не даватъ на дѣстнитѣ внушенія враговъ православнаго исповѣданія, когато тѣ, обвиняюще църквата наша въ недостатъци, прѣдтаватъ като единствено безпорочна своята. Но какъто сѣ вѣровати тѣхъ несомнѣнно да вѣрватъ православиетѣ България, че свѣтата и священната православна Христова вѣра, която отъ приотцѣтъ си сѣмъ наслѣдвали, е крайне совершенство, което немоу пужда и не пріема никакво улущеніе, а чувствемъ въ недостатъци, и видимътъ безъредности и нецѣлности, произлизватъ отъ безиравственностъта и развращеніето на Грѣцко-фенерското духовенство, което сѣе турило да оправдава непорочната Христова църква.

Туй е мислѣлъ и мислѣ, за туй е писалъ и пишѣ и ще пише Авторътъ на статіята отъ Търново.....

Соблазнительта въ народа, отъ прѣзрѣніето което правѣтъ Грѣцти владыци на вѣрата и на иравственостъта, е пристигнала до тѣкъ що бы упасишиа сѣбѣ, който са Грѣци кождо годъ за цѣлостта на восточната наша православна църква. Мисльта ни са вѣдѣнява, като примисли злото, което Грѣцкофенерското духовенство е направило и на вѣрата ни и на народностъта ни!!

Съ горестъ и отчаяніе видѣхъмъ най какъ Търновиятъ и Пловдивиятъ постѣ продължителны жалованія, и умерителна тѣжба съ митрополитѣтъ си оставѣхъ пакъ на производа на ожесточеніяго пропротиву Българския народъ Велика черква. Митрополитѣтъ по гражданскитѣ закони осъдени, по церковнитѣ заслужахъ изпереніе и заточеніе по великата черква по своята ненавистъ къмъ Българитѣ за туй защото тѣзи митрополити сѣ показахъ дѣтели враждебни на Българското развитіе наградава са съ други и подобри Епархїи. Търновската Неоситъ достойна за испраци са на Солунъ за да може полесно да задуши и потѣпти възрожденіето на проявеніето народно чѣство между Българитѣ на тѣзи страни, а въ Пловдивъ са испраца въспитаника на Административни пансионисти за да поддрѣжа Еллизизма въ тѣзи страни.....

Съ ужасъ и настрѣхваніе слушахъмъ и четѣхъ въ Грѣцкитѣ даже журналы за противохристѣанскитѣ и безчеловѣчнитѣ дѣла на подтигритѣ Брусенскыи и.....

Съ жалостъ и прискорбіе гледахъмъ какъ Силистренитѣ отчаяни въ своитѣ противъ владыката си жалованія омързѣватъ на духовното своеиравно иравленіе.....

Съ умереніе и отвращеніе слѣдувахъмъ да глѣдахъмъ на чудовищата разврата, прѣславския и емоновския владыка, които въ своитѣ Епархїи пожирѣватъ и остаткитѣ на иравственитѣ добродѣтели у простодушнитѣ българини.....

И тѣзи-то изверги и богохуители, които опростахъ религиознитѣ наши чѣства, които обругахъ непорочната наша вѣра, тѣхъ защищаватъ? тѣхъ ищѣтъ да не осъждамъ? тѣхъ ищѣтъ да не обвинявамъ и изобличавамъ? И тѣзи то безсовѣстны скотини не заслужаватъ наказания или униженіе? — Да жа прощавате, но азъ немога да жертвувамъ непорочностъта на религіята на Грѣцковладышкото званіе. Тѣ колко сѣ достойни за прѣзрѣніе толкови именно сѣ опасни и за православіето. Тѣ обѣзславихъ себе си, като додохъ въ извѣстность съ единъ редъ таквити работи, отъ които наймалко виновностъ може да подкопае религіята и да обезслави православіето. Тѣхната безиравственностъ е най нависша степенъ. Тѣ иматъ званіето си като прѣтѣзаніе на велики пороци, и не само че си позволяватъ преступленія въ погортѣ видъ по, не са държатъ и повисоко отъ простонароднитѣ низости; тѣ са подаватъ на сѣкои дребни искущенія. Тѣхнитѣ прѣстѣпленія сѣ погорѣтъ отъ сѣко извиненіе; защото са показахъ нарушителни и на най свѣщенитѣ обязанности, и ний...! ний има много да ги клѣнемъ за туй дѣто донарахъ исповѣданіето ни въ униженіе и вѣрата ни въ опасностъ.

10 милиона православни ако кажимъ да има Султанови подданици, иматъ, Слава Богу, четири патриарси, и 150 владыци, нека не туримъ въ хесапа нѣжето духовенство. Кажѣте ми кой, кога, и какъ ся е погрозилъ за православната вѣра? Кажѣте ми кой си е сѣри за Христовото стадо? Кои сѣ тѣхнитѣ голѣ

ми подвиги за православіето? На нѣмъ поученіята го наставляватъ на патѣ какъ ся попилахъ Евгенийъ българскій Министѣтъ, кого може да ни поеме кѣва за проповѣдникъ на истината, за православіето? Повечето отъ сегашнитѣ синоди, човате ли? отъ Геронтѣтъ въ Юния синодъ повечето не знаѣтъ да ся то; и освѣтъ догмѣтъ на напослѣдъ дагмѣтъ на вѣрата допѣтѣтъ отъ тихизисъ и богословіа. Но, кога да ся иматъ свѣтъ животъ че ни кажитъ? Дѣго отъ Грѣцкитѣ владыци поведеніето ни каза за примѣръ на иравствено образъ? На Иракліиския? На Никомидийскыи? На Силистренскыи? На Савомаже на Пловдивскыи на кого? Немъ ли Цариградъ въ прѣсловутѣя фекере, пѣкитѣ хубавелки нецавти ли въ грѣцкитѣ ронѣтъ? Освѣтъ нараманимъ да развѣдуемъ сѣкой денъ новы братовчѣтъ сѣ прѣбѣны исиходѣи са введѣтъ въ сѣтъ тѣ старци отъ синода..... Негадѣ митрополитѣтъ и епископитѣтъ на какво са ли? чи нека метнемъ очѣи и клѣмъ инакъство, О, Боже мой! настрѣхавѣтъ ми е причина на туй прѣзрѣніе къмъ божество. Кой е причина на туй униженіе? Дѣ са богомерзцы и богопротивни примѣри? раздава тѣзи ражда и този развратъ въ свещенство а чо и между народа?

Народни документи

Второ посланици Бориса въ Римъ (86

Въ продълженіетѣ на врѣменъ почтенити епископи, Павелъ и други кѣито чрезъ Папа Никомѣда ги бѣха съдружили въ Българскитѣ Евангеліето, вършиха и извѣстиха пълното покръстѣно народъ и най повече свѣршеніе му покреніе на сѣданието С. Като научи тая изрядна поппа, като сѣданието осѣти голѣмъ въ страданіята си (причинени отъ на вѣсточити църкви и отъ вѣденіе на мисго царѣ).

Прочее, като ся върнаха въ гатити на Папата бяха съдружѣтри, посланици на Князѣтъ Българскитѣ, готѣ требаше да представѣтъ на първосвященникъ. Петръ посѣ царски дарове за Папата отъ Самодържецѣтъ си. Въ тѣя пискитѣ царъ молеше папата да Диаконъ Марина, вече познатъ отъ народѣтъ му, слѣдъ като го епископъ. Че ако Папата неможе прати Марина, Българскитѣ царѣше да му прати единъ отъ каръ Римската църква, да е чѣловѣкъ и добродѣтеленъ, достоинъ за епископъ, на когото Българитѣ ще добреніе и ще испратѣтъ послѣ толското сѣдалище за да ся въ высокото достоинство на Архиепископъ.

Нѣ случи ся че дѣлѣтъ тогава посланици въ Цариградъ папата прати въ България епископъ на имя Силвестрій и съ епископъ Анконскыи и Домитіи пѣ Триванійскыи. Тѣя нови писма отъ страна на православіето въ които папата ся обѣщаваше испѣтъ царъ да му прати за епископъ, освѣтъ Марина и Фимати въ посланичествѣ. [1]

Писмо отъ Папа Ивѣ до Контъ Седеслава

До нашіятъ Възлюблѣ Седеславъ Контъ на Слави

Като слухѣтъ на вашити писма и на вашата благовѣйность

тия дору и до насъ, ние имаме голяма надежда че ще приеми на минаването му, легатът който носи това препоръчително писмо. Ние го пращаме до Българскитъ народъ, и ся надяваме че ще му дадете водители и нужните пазители за да стигнат живи и здрави при славиятъ нъ даръ Михайла, (Бориса) нашиятъ възлюбленъ сынъ. Любовта която познаваме че имате къмъ Св. Апостоли Петра и Павла, вашити покровители, прави да вярваме че вие ще изпълните вѣрно нашии заповѣди.

Вие знаете още, възлюблени сыне че Евангелието дума: сичко което направите за наймалкитъ отъ братиѣта ми, вие го правите за мене (Мат. 25); и още: правете страннолюбие безъ мармораніе, единъ къмъ другъ, (1 Пет. 4); и найсетѣ: като правятъ страннолюбие, мнозина, безъ да знаятъ съ гощавали Ангели. (Евр. 13). Собразна съ тая заповѣдъ Господня, Ваша изясненостъ, не ще ся откажи да премисли на легатътъ ни яденіето и нуждити за въ път, за да ся удостонте чрезъ добрити ви дѣла за нѣчното ви блаженство. Amen Batorii

До Михаила Царь на българите.

(въ 879 година)

До нашиятъ драгъ и духовенъ сынъ Михаилъ, славенъ царь на Българити.

Ние отдаваме много благодарения на Ваше царско Величество, защото като ся отнесохте като прелюбезенъ сынъ и като ся показате пзентъ съ любовъ къмъ бога, Вие ся погрижихте да пратите до наше отечіе, Фунетика, вашъ твърдъ предавъ служителъ, и защото ни сте пратили съ него почетни дарове. Новинити които тоя предавъ служителъ ни даде връхъ доброго състоянію на вашето здравіе и връхъ доброденствію на сичкити ви вѣрни подданици ни испълиха съ най голяма радостъ.

Колкото за насъ ние не престануваме, преклонени предъ пресвященното тѣло на Блаженниятъ Петра, князь на апостолити, да ся молимъ на Бога и да ни препоръчавме на спасителтъ нашъ Исуса Христа, васъ, сичкити големи на царството Ви и сичкитъ народъ подчиненъ подъ вашитъ скиптръ. Прочее, ние ви даваме нашето апостолическо благословеніе, на васъ, на сичкитъ ви народъ и на сичкото ви царство, шото както ся избавите, чрезъ божіята помощъ, отъ вашити неприязни видими и невидими, нкато ги сякаже побѣждавате, да можете да достигнете славно до предѣлтъ на вашето възприродно званіе.

Тѣй, пзентъ съ благодать отъ оногови който ги дари едно земно царство, който ви отвори очити на духътъ чрезъ горнята свѣтина, който ви показа пътътъ на истинната, и ви нстегли изъ мрачнити на заблужденийта. да можете, вие прелюбезни сыне да постоянствувате до край въ извършваніето на добрити дѣла. Дано можете, още като упазите непорочна и цѣла свята та вѣра която приехте отъ апостолското съдаване, да достигните, чрезъ ходатайството на свитити Апостоли, Петра и Павла, до небесно царство; това царство гдѣто, отъ, началото на свѣтътъ, Богъ приготвилъ на оныя които го обичатъ, нѣща които око не е никога видяло, които ухото не е чуло, които човѣческото сърдце не е разумало (1 Коринт. гл. 2, ст. 9).

Нѣ треба да ви го кажа, о прелюбезни сыне, като видяхме че сте оставили съданието на блаженитъ Петра, ключоносцѣтъ на небесното царство; той, който ви ся яви въ единъ явенъ сынъ и ви даде една полезна помощъ, ние ся испълихме съ голяма скръбъ.

Защото вие го знанте, това съданище е главата на сичкити църкви Божии и отъ

него сички черпатъ божественното учение. Нети е на блаженитъ Петра на когото Господъ рече: « Паси овци моя? Не ли е на блаженитъ Петра на когото Господъ даде ключевити на царството небесно и му рече: « Сичко което връжешъ на земята, ще е връзано на небото, и сичко което развържешъ на земята ще е развързано на небото. (Мат. 16, 19.)

Върни ся прочее, о прелюбезни сыне, въ твоята свята майка, Римската църква, въ утробата на която ти ся зача духовно; и отъ която още, чрезъ посредничеството на нашиятъ свати предѣстникъ — Никола и на неговити посланици, приехте образътъ на сичкото вѣропосовданіе и на сичката правда; къмъ която, като къмъ тѣхна майка и тѣхна глава притичатъ сичкити народи на Земята; защото на нея сама ся даде, и ти сама стяжава [духовното] началство на сичкити народи

Благоизволете, прелюбезне сыне да не оставите за напредъ — вашата майка, за да ви не забравя и тя. Напротивъ тя ви обича като неинъ единороденъ сынъ и не престанува да ви спомянува предъ Бога.

Колкото за Гръцити, не имъ сѣ е никога дозволило да посвояватъ епархїята на другѣго; това е явно запрешено отъ свитити Отца. И за това тѣ посвояватъ нашии епархїи спротивъ канонити които Богъ вѣдѣхна на Св. Отци и които цѣлъ свѣтъ пазі. Ние бихми изрѣкли противъ тѣхъ едно рѣшеніе апостолско и бихми ги насилили да оставятъ епархїити които несправедно заимаватъ, ако любовта която имате къмъ насъ не бѣше въсприла ударити ни.

ИЗГЛЕДЪ НА БЪЛ. РАБОТИ

Предъ не малко вѣрми Българскитъ свѣтъ въ Цариградъ бѣше станалъ любопитно театро на любопитни приключенія, на разни пѣсни. Днесъ нѣщо ново, дору и въ Балъ-капанъ който е, току рѣчи, срдоточіе то на Българизмътъ, и гдѣто единъ вѣстникъ намѣраше нѣщо за вещество.

Обаче треба да отдадемъ причината правдина на нашии Българи въ Цариградъ. Презъ лѣтото, когато запманїята имъ не бяха толко ташкѣтъ, тѣ отъ душевно притесненіе и само за забавя, ся препираха криво лѣво за народни, вѣропосовданїи, епидологически, философически, морални ... въпроси. И ние тогава, въ тежкити горѣцини, нѣмахме утѣшеніето да видѣмъ че задъ тѣя по вида търговци ся вѣрѣха нечути богослови, философи, филологи ... И при сичко това нашии Българи ся плачатъ че сме лишени отъ учени хора.

Отъ появяваніето на Кукушката работа, и понасамъ, отъ търгуваніето на Архипаритъ Партевия за Сохуль, Балъ-капанъ слухти, смята минута по минута вѣрмѣто което, по заощастіе, едвѣмъ върви и ся люлъ между страхътъ и надеждата.

Обаче Фанарїа говори и ги увѣрѣва, за едно бликаво сподучаваніе и нѣмъ обѣщаване тържественна епоха. Нѣ тѣ не даватъ никакво внимание на разказванїята му; защото като погдѣдѣтъ вѣтрѣ въ сърдцето си, тѣ срѣщатъ други убѣжденїи, други чувства на които съществителната разлика отъ Г. Екзарховити въображенїа е една дълбока яма.

Тѣй прочее, днесъ въ Цариградъ, само дѣятелността на нашиятъ събрѣтъ чини едно важно извѣстіе. Нѣ тѣя дѣятелностъ вмѣсто да ни уплаши, ни насърчува да сѣдѣме пѣтътъ си, както пѣтъникъ който, като минава презъ някое село и като ся посѣдѣва отъ някое крастави куче, не го никакъ посѣдѣва; и то уморено отъ безполезни джавканїи свива си ушкѣта и отива въ дупката си да спи.

Новинити които приемира отъ Бълга-

рия сѣ до три на сегашнитъ.

Оплакватъ ся отъ Пловдивъ 27 Окт. отъ варварското поведеніе на Пандевитъ епитропъ, попъ Георги Семчиновеца. Когато събиралъ незаконити права на фанарїотскитъ си чорбаджїи околяти села въздигали жаловитъ гласъ и скръбенъ плачъ отъ неговити злоупотребленїа, нападенїа, интриги, отъ сякашъ видъ. Презъ гдѣто миналъ сичко было огнь и прахъ и клетити селяни припознавали тоя притеснителъ отъ раскошїитъ му животъ, отъ дивїятъ му погдѣдъ, отъ мръсотїа му поведеніе, звѣровито човище съ човѣчески образъ.

Татаръ Пазарджикскитъ грѣкомани измислили сега една нова система да привлечѣтъ мнозина отъ нашии Българи въ панарїотскитъ. Тѣ приказвали и убѣждавали, не на шаге, че само на грѣцити е дадено царство небесно, сир. баснословїитъ нѣмъ Тартаръ съ сичкити нѣмъ мръски божества които фанарїотити и до днесъ почитатъ и нѣмъ ся топло кланятъ.

Сякоя видъ че сичко пди отъ рѣки на Гръцити за да сподучатъ въ опасната си система да измаролятъ нашии Българи.

Единъ Котленецъ ни ниши отъ бургасъ, 26 Окт. и ни пига дали истинствува онова което обнародвахме относително за Котилъ; да дие истинна че котилското училище ся наредило както го извѣстихме, да ли е трѣгнѣло въ пѣтътъ на единъ плодovitъ успѣхъ когото толко изискахме, да ли едно само чувство къмъ учението владѣй сърдцата на Котленци. « Ако сичко това истинствува, прилага го почтенїятъ ни дописникъ, азъ не оспѣвамъ друго освѣтъ радостъ.

За сега като нѣмаме по подробни изясненїа отъ когедъ за да потвърдимъ обнародваното, ние поне ще кажемъ че ако сичко това не съществува въ Котилъ, и прїятити новини сѣ неосновни, Котленци, които толко обичатъ да ни противорѣчатъ, бѣха извѣднажъ изложени едно опроверганіе въ Цѣвѣстникъ, съдружно съ честити нѣмъ подданици и съ обикновенити нѣмъ хули. Това е сякама доволно да увѣри отъ части родолюбивїятъ сынъ на отечеството, на когото писмото нѣмаме предъ очи.

Въ единъ отъ нашии листове бяхме обнародвали нѣщо хулително за Сопотскити училища. Днесъ приемира една дописка отъ Сопотъ обѣщана съ 25 подписки които ни извѣстѣва доброто состояніе на училищата отъ двага пола. Въ истото вѣрми тая дописка, отъ страна на общество, ни съобщава програмата на уроцити които сѣ сѣдѣватъ.

Дѣйствително, отъ самата тая програма и отъ достовѣрността на цялото общество ние видимъ че има редъ и наредѣ въ училищното управленіе.

Освѣтъ това, обществото ни съобщава че когато пѣтъникъ който каза зло за Сопотскити училища ги посѣтилъ, училищата били въ распусъ. Ако това е тѣй, какъво друго е вѣдѣлъ освѣтъ празни и ненаселени стап.

Пишатъ ни отъ Велесъ че грѣцитъ нѣмъ владѣка былъ « нѣщо лошъ нѣто добръ ». Прочее кой ще е срдѣниятъ предѣлъ между ловавината и между добрината на единъ фанарїотинъ. Ние знаемъ отъ нашето убѣжденіе и отъ убѣжденіето и опытътъ на сичкити ни съотечественици че ловавината е сподѣлата на грѣцити владѣци които като възли спустошаватъ Българїа. За това той е достоинъ да ся тури въ редѣтъ на Венеамновцити, пандевцити, григоровцити и съдружїе както ся нарича Ц. вѣст.

При това тоя вѣдѣкъ кой е сше новъ въ Велесъ ся облакѣлъ съ овча кожа за да обгърни и привлече повече стадо. Прочее, желателно бѣ было нашии Българи въ Велесъ да выпиваватъ въ движенията на тоя ловавъ фанарїотинъ и да ся пазятъ отъ хитростѣта му.

Въ послѣднїятъ листъ на фанарїа ние намѣрихме едно дълго извѣстіе за поща-

та въ Габрово. Ние намѣраме още че едно лице е тежко наранено въ честѣта си, силно похулено въ занїетїето си, отъ единъ неприязнителъ който видя отъ него голѣми добрини. Ако държѣхме сметка отъ сичко което тоя минавъ пѣтъникъ излага, отъ сичкити хули които налага тѣй безсрамно връхъ единъ отъ нашии съотечественици, ние бѣ го наредили въ категорїята на найнизкити, на най развратити и най безхарактернити човѣци. Едно такова говореніе показва голѣми страсти които ся борятъ въ сърдцето и на които не може да противостои.

Тоя пѣтъникъ, ние го познаваме отъ гласѣтъ, отъ лѣтътъ който е распїянъ въ извѣстїето му, и отъ приправеното му правописаніе. И тоя пѣтъникъ е Габровскитъ богословъ, скитското пауче, непогрѣшимото пауче, столпѣтъ на сѣверното православїе, съ една дума бурмовъ който е днесъ въ крайно отчаяніе.

Отъ Велесъ и Пловдивъ нека нашии читатели приспекочатъ въ варненската и Мисевренската, епархїи, за да надикнатъ връхъ състояніето на тамошнити ни съотечественици. И тамо двагата фанарїотски кандаки намѣрили село безъ кучета и хондѣтъ безъ теѣта.

Варненскитъ порфиръ освѣтъ канописанити! си диксозата! който дига сякоя година отъ Епархїята си, по 15 гр. на вѣнчило, измислилъ и налагалъ извѣрденни лѣнїи. Протосингелѣтъ му, Агагенгелъ, му е набѣзѣвалитъ и ходи съ гавазитъ да събира владѣчинната подъ нѣмъ мирїа.

Като отишълъ ведѣждъ презъ Шумелъ тоя протосингелъ истиненъ фанарїотски апостолъ ходилъ да посѣти прїятелити си. Только му сѣ нажалѣло да ся раздѣли отъ нѣкоя си Г-жа Фотилия шото като излязълъ отъ къщата ѣ добръ нахвърганъ и въ лѣждовно вѣрми, и като неможелъ да намѣри пѣтъ, потѣква до уши въ боклудѣя-дере и ся уцапва по свински начинъ. Догдѣто той дежалъ въ къзѣта конѣтъ му побѣгналъ, и протосингелѣтъ улѣскавъ отишълъ въ една близна воденица да припошува. Тамо страннолюбивїятъ воденчаръ го увилъ въ паспалливїятъ си мѣрурукъ, прострилъ на огнището дрехити му и го приспалъ въ хамбарѣтъ. На утрѣто селянити му докарѣли конѣтъ. Треба още да забѣлѣжимъ че варненскити чорбаджїи играятъ меситска розѣ въ тѣя злоупотребленїа.

Колкото за мисевренскитъ Никифора, то е другъ въпросъ. Никифоръ вмѣсто 15 гр. земалъ 8 гр. за вѣнчило. Освѣтъ това той земалъ на умрѣлѣти джанъ гюмрукъ по 100—200—500 гр. единъ священникъ отъ кригана на нѣмъ попъ Никола като умрялъ, неопстигнало на Никифора да земе 950 гр. за тоя гюмрукъ, нѣмъ още и задрѣжалъ и кожити които покойнитъ събралъ по Гьорговдескити курбани и които сѣ падали на сырацити му дѣца.

Никифоръ распарѣсалъ дядо Матея, отъ Девна за 500 гр. сега искалъ още 500 да ги събере.

Такива сѣмъ лицата въ рѣдѣтъ на които нашата съвѣстъ е предадена!

—Въ редовна-та ни притурка, Октоб. 26, брой 8, въ прѣмото ѣ лице въ третѣята ѣ колонѣ дѣто имаше отлоду ѣ едно замѣчаніе отъ дописката на Т. Пазарджикъ: Тая прѣква ще носи име на и великопоздѣнитъ Николай Врушу, ще бѣде и нѣ само Николаки, защото неговѣно станало между много лица. (К.)

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛЕДЪ.

Политическото положение на Европа разлято от Италийските въпроси, и покрито до някое време като едно лебело було, начнува да ся изяснява от части чрез заключението на Цюрихските трактати. Между другите ползи които тия трактати отдадоха на Италийна главата, без съмнение е съставянето на една конфедерация, гдѣто сички държави ще ся представляватъ чрезъ членове.

Слѣдствията на конфедерацията отиватъ една нова епоха за Италиа и като ще помогнатъ на добродетелното единство на когото политическото състояние овлече Европа съ безпокойствия и опасности, тѣ ще бждатъ въ истото време едно поръчителство за утвърденіето и продълженіето на общиятъ миръ.

Отъ друга страна избранието на князъ Кариниятъ отъ събранията на средня Италиа и на Легации начнува да занимава живо духовести. Като точни подробности няма връхъ тая точка, ние ще пригледимъ до една нота която Мониторътъ обнародва на 31-12 Октом.

« Събранията на различни държави на средня Италиа, дума официално, ся съгласиха да дадатъ правленіето на князъ де Кариниятъ; това рѣшеніе е жалостно, предъ скорошното отваряне на единъ Европейски конгресъ, който ще ся свика за да разгдѣва Италийските работи, защото това рѣшеніе клопи да предразсѣди въпроси които ще ся представятъ. »

Испанскійтъ бой противъ Марокъ зема отъ день на день по обширни сътрѣснѣности. Дозволено е да вярваме че въ тоя бой, Испаниа, споредъ напрежѣния си които изрази отъ началото, не ще занимай нити една точка връхъ Гибралтаръ която да бжде въ състояніето да докара вреда на мореплаваніето. Но доко ние обнародваме военни сили на двѣта страни и въскъсненіето което владѣе въ Марокъ и Испаниа е за забѣлежаваніе.

Франция и Англия сѣ рѣшително съгласили връхъ походатъ противъ Кина. Положеніето на послѣдната тая имперія ся сѣди въ голяма опасност и предуготвяненіята които ся тамо извършватъ показватъ че Кина ще противополжи довольно сили на Европейските.

Трактатътъ съединенити щати е потвърденъ отъ Кинезскійтъ Императоръ.

Мониторътъ обнародва една окръжна депеша отиратена отъ министръта на иностранны дѣла, контъ Валевски, до дипломатическите агенти на Императорътъ. Тая депеша отъ 5 Ноем. нмъ извѣстѣва че предварителни точки на Вигафранка, съставени отъ двамата самодържци въ тържествени обстоятелства, были основани на Цюрихските актове.

Послѣ министръта на иностранны дѣла въ Франція нарежда една по една разни точки които тия актове съдържава. Тия точки сѣ сжщити които бѣхмѣ обнародвани въ една отъ наши притурки.

« Тѣй, прилага тая окръжна депеша, сѣтницата остава на предговорити които ще ся сждатъ по доволни за да примирятъ Италиа и да утвърдятъ повити сжщественни условия въ които ся намира положена. Правителството на Н. В. е, при това, съгласно съ Австрійското за да поканытъ силити които подписаха Виенскійтъ трактатъ на 1815 да ся събератъ въ конгресъ, гдѣто Цюрихските трактати нмъ ся съобщатъ и гдѣто ще разгдѣватъ останалити въпроси, наедно съ двѣта Ципилии, Римъ и Сардинія. »

Вѣстникъ Мониторъ де ла прмѣ дава нѣколко подробности за Марокските сили:

« Марокската войска, въ мирно време не заминува 30—25,000 наедно съ Императорската стража. Когато ся случи бой, Императорътъ извѣстѣва управителити на провинціїти и слѣдъ малко съ редовната войска ся съединяватъ нередовни, които сѣ только по много численни колкото повече патриотизмътъ е подбуденъ. »

« Въ времето на Императорътъ Абделъ Вахманъ войската бѣше 35,000 души. Днешнїятъ Императоръ я умножилъ думатъ още отъ 15,000 души. »

Исгїятъ вѣстникъ като забѣлежава че защитителити трудове предприети съ нова дѣятелностъ въ Кина връхъ Пенхо и около столицата показватъ доста че Пекинскїятъ дворъ разумава тежкостта на положеніето, и че спротивъ временното си сполучаваніе, той види че една нова распра, по важна отъ црвата ще ся появи. Урдїята е поставена три километра далечъ отъ Пекинъ и императорътъ събира тамо най добрити си войски. Предложили на тоя князъ да ся оттегли въ Тартарія съ стражата си съставена отъ 70,000 монголи, ако нападнатъ столицата на държавити му.

Прочитаме въ Пен отъ 10-22 Окт. единъ членъ връхъ обявеніето на четирѣ събрания, Флоренско, Парменско, Моденско и Болонско, относително за правленіето на тия държави, дадено на князъ Евгения де Кариниятъ. Ние знаемъ още чрезъ една скорошната депеша че по случай на това обявеніе Сардинія прїе отъ императора Наполеона съвѣти чрезъ които й ся представляне да откажи маждо предложенията на Италийскити събрания и да чака рѣшеніята на конгресътъ.

« Едно важно приключеніе, дума горѣрѣченїятъ листъ, ся случи въ средня Италиа. Правленіето на князъ де Кариниятъ ся прогласи отъ Флоренското, Парменското, Моденското и болонското събрания. »

« Ние намираме въ това дѣло мисль тѣ только често изложена отъ една часть на Сардинскити вѣстници и только пламенно поддрѣпена отъ Английскити, които състопа да подбавятъ Италиа да пристапва сякой денъ по ведмѣжъ къмъ пактъ на съединеніето, за да противотурни на рѣшеніята на бжди-

ятъ конгресъ сизата на изпълненити дѣла.

« Още представиха обявеніето на четирѣ събрания като единъ отговоръ на императоровото писмо наскоро обнародвано. По не таквъ е погледътъ когото Тая мисль и Да и динусъ излагатъ. »

« Както и да е, правленіето на князъ де Кариниятъ требаше да ся гледа и ся, дѣйствително погледна като едно съединеніе пѣлно съ опасности. То можеше да ся оправдай само, отъ една причина: Нужността да ся утврди благочиніето въ тия държави, дълбоко разтурени, и гдѣто началството на временнити правителства ся пстрива отъ день на день, ако и да стои недѣлтелно. »

« Нѣ невидимъ какво покровителство ще дадатъ на безопасността на средня Италиа като намѣстятъ временната система пакъ съ временна система. Безъ съмнѣніе лицето на което правленіето ся дава е достойно за почетъ. Нѣ неше го оставятъ да стои наедно съ народи които ся движатъ и подбждатъ отъ бунтовната пропаганда, безъ да има средства да я направи да почита началството което има. »

« Тѣй, правленіето на князъ Евгений де Кариниятъ не подлага само че тѣ князъ зема управленіето на княжествата, нѣ още че Сардинскити войски ще влѣзатъ въ различни мѣста на средня Италиа; и съ тоя начинъ разумава това, ония които дадоха гласовѣти си за правленіето. »

« Кой не предбѣща сичкити възможни слѣдствия на едно такова дѣло? Въоруженото сисаніе на Сардинія въ княжествата и легации ще узакони въ часттъ още сисаніето наедна друга Италийска сила на която войскити сѣ уже събрани при граници на папскити държави, и това не ше е още най голямото обдѣствіе на положеніето, защото Австріа можеше да види въ едно такова появяваніе отъ страна на Сардинія едно явно строваніе на условията на мирътъ. »

« Отъ друга страна, Европа, която ще ся събере въ конгресъ за да приговаря наредата на Италийскїятъ въпросъ, има право да изискува работити да стоатъ, до рѣшеніето му, въ истото състояние гдѣто бяха кагато конгресътъ ся предложи, и ше ся нарани отъ постѣпкити които ше ся направятъ за да й наложатъ едно рѣшеніе, съ една дума за да й насилатъ ръката. »

« Слѣдъ тия разгдѣвания, ние не ся чудимъ като научаваме че Француското правителство формално съвѣтвало Сардинія да откажи правленіето което събранията дадоха на князъ де Кариниятъ. »

« Ние ся надяваме че Н. В. царъ Гикторъ Емануилъ, който уже даде только доказателства за утѣреността си и за мадростта ся, ше прїеме съвѣтити на Франция. Ние ся твърдѣ надяваме за мадростта на Н. В. Сардинскїятъ царъ, и сме увѣрени че у него важновзгїята на правителственъ чедовѣкъ ше сѣ съгласи съ истинити прочтеси на Италиа и на Европа. »

СВѢД. НѢЩА И НОВНИИ.

« Съобщаватъ ни отъ Калозеръ, 3 Ноември: »

« Когато внахъ презъ Августа ви писатъ какъто видахъ. Днесъ нови чудеса имамъ да ви опиша; и Г. Ботю е чудовищнѣтъ. »

« Види ся че Г. Ботю е пратенъ отъ Бога! да проповѣдва православіето въ механики, както Лутеръ проповѣдаше Лутеранството въ грѣмарици. Имашъ злощастіето да ся данасисашъ съ този укоренъ мажъ и ся сякашъ при него въ една поенца узалиши. Днесъ за днесъ Г. Ботю е въ Калозеръ богословъ на вината. Познахъ го че е чакъвъ когато ли рече: « Бакъ кеѣне бѣ братче; макаръ винцето да е кисело; нѣ като си накусалъ малко устата, услаждаи ся и срдцето ми става весело. »

« Заварихъ единъ денъ че четяха въ една отъ вашити притурки за една папва или патка бѣше непознана. Само помни че Г. Ботю ся бѣше уврялъ въ едно бѣше разгдѣвенъ, напущенъ, и ви ся канеше да ви стрѣши чужацити въ Ц. Вѣстникъ. За топа падѣвайтесе. Може наскоро да видете пѣнитъ му ста-

ти обнародвани, които, както ви казаха ся нмъ до някой си П. въ Цариградъ. »

« Много крякаше той за да плуци кои ся нмъ Калозерци които сѣ подписани. »

« Слѣдъ 6-7 дена, голѣмїи ви листъ стига, изгдѣтъ ви му ся вида опакъ. Ще ни изстрѣтъ тамъ някаква си волтерска философія. »

« Единъ патентъ, казано на заседание въ Цариградъ. »

« По Императорска заповѣдъ Н. Прев. Асѣтъ Хасимъ паша, ферикъ, ся наименова прѣседателъ свѣтътъ Д а р и ш у р а, на мѣсто Мустава риез паша. »

« Увѣриватъ ни че словото което ся изрече въ тържеството на Българската Црква било най въ свѣчено на грѣци, послѣ преведено на Български. То ся послѣ прегдѣдало и управило отъ мѣсто, и сега както думатъ, ше ся прїеде на Француски, и дежимъ че ние имаме една преписка отъ оригинала, на това слово връхъ което бѣхмѣ предприели да живѣе нѣколко думи. Нѣ като ся извѣстѣше за правленіето му, ние ше чакаме обнародваніето на Кинизити за да ги сравнимъ. »

« Бебешкото училище е отъ много страни доброто не само отъ училищата които ся въ Цариградъ нѣ още и въ сичката Имперія. »

« Иа противъ училището въ Халки е най много то отъ сичкити. Мнозината отъ Българити които ся маха злощастіето да стоатъ въ него можатъ да кажатъ какво ся прави пошемъ и презъ денѣтъ дубравата и въ стани. »

« Колкото за ученіето само имамъ му същепеніе. Ако и много българчета да ся ходи, обикой отъ тяхъ не ся е научилъ колко годѣ. Сичко сповѣдаватъ че ся изгубили времѣ то. И самити ни казватъ че ние ся не върши вътрѣ, и затова ния които искатъ да промислятъ на дѣлата си, годѣ ученіе ги пращатъ въ Атина или въ Европа. »

« Сажото ли е въ Бебешъ? не. Безъ да нмъ порнѣтъ за другити народи почти четири пѣтъ годѣ нмъ отъ какъ нѣмнѣти българчета плзкохъ тамъ, до сега живина ся изгубили добръ отхранили. брѣ плуцени, и доволни да занимаватъ едно вънъ положеніе въ обществото. Ония които сега сѣдѣтъ, не сяко ся благодарятъ нѣ още и успѣхъ имъ десно. Че това истинствана нека сякой испитъ ся случи, и това е твърдѣ десно. »

« Прочее, някой ся Хаджия Търновецъ и живина други нмнѣтъ и интригуватъ за да извадятъ паша българчета отъ бебешъ гдѣто ся благодарятъ и изважатъ и да ги пратятъ въ Халки да ся разгдѣватъ, и да ся губятъ времѣто. Причинити които нмъ нуждватъ тия истинити българи да нмнѣтъ паша и да интригуватъ неможатъ сички да ся откриятъ, нѣ нѣщичко може да ся кажи. »

« Горѣрѣченїятъ хаджия, напримѣръ, който добръ Фанариотинъ, има обаче противъ фанариотити някакви грѣхове да исплаща. И като неможи вече да иди да ги исплати въ Иерусалимъ, защото е лене хаджия, той иска да ги исплати като прати пашина Българчета да ся апаріотиса тѣ въ Халки. Защото въ Халки не ся ходи за друго; и самити грѣци го признаватъ. »

« Училищити на училището въ Халки, ако и да е богато основано, сжалиха ся отъ 300 на 100 най нмнѣтъ. Безъ да го потвърдимъ дозволено е да вярваме че Н. В. Неопитъ, патриархътъ и на р одното събрание, които ни деятъ вериги, сѣ обѣщали на хаджиятъ да му простятъ только отъ греховити колкото Българчета прати въ Халки. »

« Нѣ слѣдъ като ся исплати греховити противъ Грѣцити, Хаджия Търновецътъ ше начинъ да исплаща грѣховити които е направилъ противъ Българити и особито ония за които ся наколади при императорското правителство отъ Неопита. »

« По императорска заповѣдъ, Салихъ есенди, мустешаръ на министръството на общеродното просвѣщеніе, ся наименова Муавинъ на търговското министръство. »

« Императорското правителство придоби сдинъ драгоцѣненъ паметникъ за Исламизмътъ. Тоя паметникъ е едно саморѣчно писмо отъ пророкъ Мухамеда до Египетскити Макивей за да вина Контити да прїематъ Исламството. »

« Въ 1852, Г. Белевъ, който бѣше главенъ дрогманъ на Источната войска, потвърди достойността на тоя паметникъ връхъ зайча кожа, когато правеше похвалата на Г. Бартезми на когото тоя документъ надлежи. »

« Императорското правителство достойно награди ония които имаша тоя паметникъ. »

« Английското, Француското и Руското правителство изискуватъ отъ Грѣци планцианіята на земѣтъ препорѣченъ отъ тия три сили. Тоя заемъ е 2,343,750 лири стерлинни. Грѣци не е платили нито пара до сега нити отъ главити, нити отъ дивхата. »

« Една нова комїя ся състави въ министръството на Шенїкъ-юд-Есламїтъ, тѣ има за цѣлъ да иска порѣчителства връхъ поведѣніето на новити софти които ше влизатъ. Ония които неможатъ да дадатъ тия порѣчителства ше ся испратятъ тамо отъ гдѣто ся дошли. »

СИЛИСТРА 15 Октомврия 1859

Г-не Управителю на любими ми Вѣ-
щникъ България!

Откакъ ся появи на свѣтъ вашій Ли-
це, гаданъ отъ день на день да ся въз-
дава съвѣтъ другъ духъ у наши-
тѣ по всѣхъ, и свѣстени отъ сѣня,
о бѣхъ тѣшко заспали отъ дълго врѣмя
да фанариотско-то нго, захванахъ веке
си отръсватъ съливъ-ты очи и да иска-
о освобождение-то си отъ това омрачно
хование, подъ кое-то стѣнѣтъ почти о-
сто години насамъ. За това всякъ ся
руи да напише нѣщо отъ лично за об-
-тъ полъхъ на бѣдния нашъ българскы
родъ, особено за Църквы, училищни и
руги народны изискванія.

По тѣхъ причинъ пожелахъ и азъ, по-
дѣний всѣхъ да ви направѣ едно забѣ-
жаніе врѣхъ голя предмѣтъ, като опишѣ
стояніе-то на тукашны-ты наши одноры-
ы българе, колкото познавамъ работы-ты
начало. Нѣ зачото съмъ прѣдпріелъ да
можѣмъ сичко-то на пространно и както ся
случило до днесъ подробно, можѣ да о-
авяте мѣстце въ ваши-ты колонны за да
бѣднѣ въ всѣкой Листъ понѣколко рѣ-
ве.

Въ Силистрѣ отсвѣтъ турцы, има, ка-
го ся знае и доводно Христіане, въ разнѣ-
но, Т. Е. българе, власи и нѣколко фи-
цій мисли грѣци. Тѣе послѣдны-ти сѣмъ
ско, и ако да посмѣ само нѣмъ-то грѣ-
и (защо сѣмъ сичкы-ти почти сѣмъ гагау-
е), въ колко сѣмъ противни и непомирни
рагове на българе-ты! толкова голѣмъ не-
вѣстѣ и лукавъ злобъ питахъ въ змѣй-
кы-ты си сѣрдца камъ Българскы языкъ,
ото ако останахъ на тѣхъ власть, щѣхъ
дѣвѣтъ да го унищожѣтъ, за да остане
одинъ тѣхъ на свѣта.

Отъ толкова години, тѣе не сѣмъ до-
устигли да ся каже въ църквы-тъ нѣмъ Го-
и оди по мѣстѣ; тѣе не сѣмъ прѣстанахъ
и нѣмъ-тъ сѣмъ зредно да кѣветѣтъ бѣ-
гарети на прѣдъ Х. брахмѣ нашѣ, и да
му доказватъ всякакъ че мисли зло за
него; тѣи сѣмъ държали църковнѣ-тъ касѣ
и тѣина години, безъ да покажѣтъ едно
укаго добивъ, и сѣмъ употребявали общи-
ты нары въ тѣхъ раскошества, да си пра-
вятъ къщи, дюгоне и на лѣгавы-ты си же-
ны широкы фустанѣ. Тѣи сѣмъ вършили сичко
по тѣхъ си волѣ додѣ на 1845 покойный
Х. Коле, родомъ отъ Търновско, потканѣтъ
отъ христіанскѣ рѣвностъ подбудѣ гражда-
не-ты за да ся прѣгледѣтъ смѣткы-ты на
църковнѣ-тъ касѣ; и като бѣхъ държали
църковнѣ-тъ Акдереіскы-ти самозванни грѣ-
ди 4-5 години, не показватъ нищо, въ о-
ще искаравѣ църковнѣ-тъ дължѣ.

Тогава реченный Х. Коле, съгласно съ
другы-ты българе, истрѣгва отъ рѣдѣ нѣтъ
празнѣ-тъ касѣ, и като пріе църковно-го
настоятелство, за 3-4 год. отгорѣ показа
35 хіляды гр. добивъ. Послѣ настоя да ся
направи въ града и едно доста добро учи-
лище, за кое-то разнесе отъ църковнѣ-тъ
касѣ около 13 хіл. гр. даде и отъ свой
нѣмъ 6,000 и тѣи ся въздига днешно-то
Силистрѣнско училище.

сѣдѣва

Сопотъ 1859 8-врія 27-го

Г-не издателю на БЪЛГАРИЯ

Завчера прочетохъ въ честный вѣ-
дѣтъ едно доста пространно изложение за
сѣстоицѣта на училищата ни отъ конпрѣ-
шенецъ. Лѣжѣта по нѣкогда помага на без-
сѣбѣстѣмѣ, ако да умѣжѣтъ да ѣмъ скрѣтъ.
— Г-ство му казва, че прѣдъ нѣколко дни
прѣзъ 7-врія, ходѣтъ на мѣжкото ни учи-
лище, и отъ части му ся отговорили уче-
лицѣти; на лѣжѣ! учителѣтъ ни прѣзъ цѣль
7-врія бѣше си дома въ пазарджикъ, и учи-
лището ни има распусъ, както е обычай

сѣдѣтъ годишнѣ испитаніе, което макаръ
стана по рано. Дѣвическото было затворено
прѣдъ два мѣсѣца; по опашѣта лѣжѣ! Дѣв.
училище даде годишнѣ испитъ на 1-й 7-врія
и сѣдѣтъ 15 дни пакъ ся отвори. —

Нашъ съотечественникъ подкрѣпѣвалъ
дѣв. училище отъ 4 години, и сега прѣсѣ-
кѣлъ помощѣтъ си; най опашѣта лѣжѣ! Той
нашъ съотечественникъ само сѣ посрѣдникъ на
едно чѣловѣколюбиво лице, което испраша
по 1,000 гроша на годишнѣтъ, и не отъ 4.
а отъ 9-тъ години, комуто богъ да въз-
плати сторично, —

Тая помощъ си сѣдѣва, и ше ся сѣдѣ-
ва до вѣка, зачото онова лице е увѣрено, че
ся сполучѣ прѣдѣлазанѣта му цѣль. Кавѣа,
че Сопотъ е за прѣзрѣніе и укореніе! зач-
то? зачото при всяко прѣтѣсненіе дѣ-
шно подъ сѣдѣтъ, что сѣмъ были за планины,
и пакъ наймного плащамы и издѣпѣваемы за
учители и училищата си, отъ колкото другъ
пѣтъ. Днесъ былъ Сопотъ за укореніе до-
стоинѣ, когото най гордѣливо може да по-
каже, че училищата му сѣмъ въ най-цѣтущѣ
сѣстоицѣ отъ колкото другъ пѣтъ! —

Като по другитѣ общины, подобно и
мы прѣдъ години можеше ни ся приписа да
сѣмъ имали по слаба ревностъ кѣмъ про-
сѣщеніе, въ все сѣмъ были по прѣви и
сѣмъ по добры учителя отъ околнѣты мѣста;
въ отъ пять години сѣвѣтъ друга епоха
наста за нашегѣ отечество и дѣтѣа, отъ
какъ бѣдохъ честитѣ да имамы за учитель
Г. Ю. Ненова. Г-ство му като мѣнува чѣ-
сто прѣзъ нашъ Сопотъ нека дойде на учи-
лищата ни, и да испитѣва ученицитѣ, кога
четѣтъ, а не въ врѣмя на распуса. Ето что
има да види; ако незнае: мѣжкото ни учи-
лище ся дѣли на три отдѣленія: на 1) Вза-
имно, гдѣто новоначинающитѣ ся обучѣватъ
за познаваніе на азбукѣтъ, срѣчаніе до
слободно четеніе, въ численнѣ до правеніе
числа и чистописаніе на плочѣ; 2) взаимно,
тука ся сѣдѣва слободно четеніе, чистопи-
саніе на книгѣ, численнѣ 4-ты просты дѣ-
йствія, Св. Исторія, Катихисисъ краткый,
прѣвоначални познанія отъ землеописаніе,
прѣвоначално познаніе отъ Бѣлг. Граммати-
кѣ, прѣви знанія — Груева, повѣствованіе
за Св. църкѣ и четеніе църковно, и 3) на
отдѣлно прѣданіе подраздѣлено въ три чина.

I. ЧИНЪ отъ 29 души ученици и

бѣл. грамат. художнословіе
четеніе бѣлгар.—разнѣтно.
численнѣ—общѣ дробѣ.
землеописаніе—гражданско-
сѣдѣватъ св. исторіѣ—Новѣтъ.
катихисисъ—пространный.
четеніе черковно и
чистописаніе.

II. ЧИНЪ отъ 13 души ученици, и

бѣл. грам. разнѣтъ сѣчиненіе и пи-
саніе разнѣ прѣдлож.
численнѣ—тройно правило.
всеобщѣ исторіѣ—старѣтъ.
сѣдѣватъ ест. и матем. землеописаніе.
литургикѣ.
слав.—преводѣ.
грѣцки—прѣводѣ, писмо и худож.
турскы—преводѣ и писмо.

III. ЧИНЪ отъ 18 души ученици, и

естественнѣ—исторіѣ.
физикѣ.
всеобщѣ исторіѣ—новѣтъ.
численнѣ—задачи.
алгебрѣ и геометріѣ продѣ. отъ лани
сѣдѣватъ Реторикѣ и стихословіе.
бѣлг. языкъ—обученіе писма.
тур. языкъ—прѣв. писмо и худож.
грѣц. языкъ—прѣводѣ и сѣнятакѣ.
пѣваніе псалтирѣ.
френскы начало четеніе и писмо.

Подъ тѣхъ управѣ ся управляѣва на-
шето мѣжко училище, въ което ученицитѣ
надмѣнуватъ число 360 души, отъ гдѣ учи-
теля Г. Ю. Ненова още сѣ трима други
вторѣ способны учителя. Той като си ис-
пѣлни условенѣты 4-ры години, цѣнѣмъ го
и за напѣдѣ още за лѣтъ, сѣмъ прида-
ваніе на заплатѣтъ достойнѣ за неуморимо-

то му стараніе. Тѣмъ години като остави-
хъ ветхыти назиратели, поставихъ пакъ
трѣмъ отъ почтенныты лица въ общинѣтъ
ни, Г. Кырко петрова Г. Ивана Недѣлкова
и Г. Нѣла Петкова, въ които подъ стараніе-
то всячко въ училищата ни на врѣмя ся до-
тѣмѣва.

Дѣвическото ни училище ся управляѣва
отъ учителѣтъ способнѣ да предаѣ тѣя
науку, които сѣмъ бѣдѣжѣтъ доду че ся сѣдѣ-
дѣтъ; до 85 лѣвѣни ся управляѣватъ по вза-
имно въ всячко, както мѣжкото ни, и 23
лѣвѣни въ особно отдѣленіе сѣдѣватъ:

бѣлг. грам. — художнословіе.
катихисисъ.
св. исторіѣ.
кратко повѣствов. за църкѣтъ.
численнѣ — 4-ты просты дѣйств.
прѣви знанія.
шевъ на камѣ и дрѣхы правене. зарпѣ-
лацы и другы женскы потрѣбы.

Наистинѣ, Г-ство му отъ любопытство
ако е искалъ да земе примѣръ отъ нашего
дѣвическо училище, има и что да земе, за-
что въ околнѣты ни мѣста нѣма дѣв. уч.
може за шевѣ, а не и за камѣ. За тѣя
шевоѣе останахъ задѣженъ да благодарѣтъ
особно учителю си, зачто неговата честита
сѣмъ прѣдѣ Г-жа Николина ги прѣдаде на учи-
телѣтъ ни и други лѣвѣни. — Това имамы
днесъ и до той рядъ сѣмъ напомни учи-
лища. Должѣне ни и сѣмъ рѣчно ся стѣжѣ-
шихъ отъ безсѣбѣстѣмѣ клеветѣ на Го-
сподство му че ако не сѣмъ за похвалѣ, то
нешемъ бы бѣжѣмъ пакъ за укорѣ прѣдъ
народа си.

Различны посѣтитѣли, учителя, что ги
е нанесло пакъ прѣзъ Сопотъ, се сѣмъ удо-
брили училищата ни отъ 5 год. на самѣ
Ще ни ся дозволи и това да ка-
жемъ въ свидѣтелство за успѣха на учили-
щето ни: лани излѣзе момѣтъ, който сега е
учитель въ Ловечкото, други двама отидоха
въ Вракѣ учителя, другъ пакъ ученикъ и
нашъ съотечественникъ ся пріе въ централ-
ното Пловдивско училище за подучитель, и
да ся учи. Г. Юанкиѣ гдѣ учитель го удо-
стои да сѣдѣва въ всячко сѣмъ най прѣвѣи му
класѣ, освѣтъ Френскы языкъ.

Не можемъ да земемъ разума на Г-
ство му, отъ что му е докрѣвѣло на Со-
потѣнѣ, та толкова безсѣбѣстѣмѣ клеветѣ и
явно укорѣва Общинѣтъ и училищата ни,
когато напрогѣтъ тѣ днесъ, сѣмѣтъ рѣ, сѣмъ
въ най цѣтущѣ сѣстоицѣ отъ колкото
другъ пѣтъ.

Вашѣ милостъ Г-не подѣпили си имѣто
не криѣ, излѣзъ на видѣло та ни по сѣвѣ-
тувай и научи; а не скрѣпѣмѣтъ: зачто вси-
чко скрѣпно и потайно что ся върши, е
противу сѣвѣстѣтъ и здравѣи разумѣ.

Щемъ Вы помолимъ Г-не Издателю
ако е възможно (не пріемайте това за до-
сажданіе,) на таковы безсѣбѣстѣмѣ клеветѣ-
ници врѣзъ обществѣта не даѣйте пѣве-
дѣнѣтъ увѣреніе.

Прото попа и епитро.

Вашѣ

Сопотски отъ Сопотскѣтъ общ.

Станчо прото майсторѣ гайтан-х.н. Кыр

Кыр. х. Иван Школ. епит. — Ив. Недѣл

Пет. Дончовъ Школ. епит. — К. Петр

Д. Л. Хамадж. Школ. епит. — Н. Петк.

Т. Ажорувъ Цочу Монтув Ив. Н. Фрат.

Иванъ Елчовъ Рачо Поп.

Иванъ Чонувъ

Пенчу Ивановъ

Петъръ Гинчувъ

Лило Павлювъ

Генчо Велювъ

Спасъ Иванувъ

Минчо П. Вазовъ

Вичу Ц. Базовъ

ВАЖНО ИЗВѢСТІЕ

Отъ Т. Пазарджикъ, 2 Ноемврия 1859.

Тукашнѣтъ наши грѣци испокѣсѣха си
обущѣта, изпоздраха си грѣлата, изпозли-

120
26
23
180

